

Nr 54.

Av herr **Ekströmer** och herr **Svensson, Martin**, om ökad årlig pension åt konsulenten E. A. Faith-Ells änka.

Den hos Kronobergs läns hushållningssällskap anställde jordbrukskonsulenten Eric Adam Faith-Ell, född år 1878, som avled den 11 juni 1937, efterlämnade änka och två söner, av vilka den ene ej uppnått myndig ålder. För jordbrukskonsulents änka med ett minderårigt barn utgör full familjepension enligt gällande bestämmelser 1,060 kronor jämte 40 % därav, var till f. n. kommer dyrtidstillägg av 44 kronor i månaden, alltså sammanlagt för år 2,012 kronor. På grund av att konsulent Ell tillträdde sin tjänst vid så hög ålder, att han, även om han levat till pensionsåldern, 65 år, skulle uppnått blott 20 hela tjänsteår, medan 33 fordras för full pension, reducerades de efterlevandes familjepension försäkringstekniskt jämlikt § 34 av Kungl. Maj:ts reglemente för statens pensionsanstalt. Enligt pensionsbrev den 12 juli 1937 har sålunda konsulent Ells änka Hedvig Helene Marie Faith-Ell, född Lindeberg, samt makarnas son Sten Tore Björn, född den 9 april 1917 tillerkänts en årlig familjepension av kronor 953:40, att utgå från början av juli månad 1937. Härå utgår f. n. dyrtidstillägg med 38 kronor i månaden, eller 456 kronor per år. Hela pensionen jämte dyrtidstillägg efter nuvarande grunder uppgår alltså till kronor 1,409:40, vilket är kronor 602:60 mindre än full familjepension.

Eric Faith-Ell avlade agronomexamen vid Alnarps lantbruksinstitut hösten 1903 samt mejerikonsulentexamen därstädes följande år. Han var lärare vid Bodens folkhög- och lantmannaskola 1904—1906 och statsstipendiat i mejerihushållning 1906—1907. Sistnämnda år antogs Ell till förste innehavare av en konsulentbefattning hos Kronobergs läns hushållningssällskap, vilken befattning (då icke förenad med pensionsrätt) han sedan 1909 utbytte mot en anställning som husdjurs- och mejerikonsulent hos Estländische Landwirtschaftlichen Verein i Reval. På grund av de efter världskriget ändrade förhållandena i Estland måste Ell år 1919 lämna denna tjänst. Han anställdes den 1 mars 1923 ånyo i den befattning hos Kronobergs läns hushållningssällskap, som han innehade vid sin död.

Trovärdiga personer — bl. a. lantbruksrådet W. Silfverhjelms, Riga, agronomen Otto Krantz, Stockholm, och förvaltaren Oscar Nilsson, Stuvsta — vilka haft tillfälle att följa Eric Ells verksamhet i Estland, hava betygat, att han där i flera avseenden hedrat och gagnat sitt fosterland. Inom den sammanslutning, där han var anställd — och som omfattade flertalet större egendomar i Estland — organiserade han kontrollföreningsverksamhet och

mejerihantering efter svenskt mönster och skaffade anställning åt ett femtiotal svenska lantbruksförvaltare, kontrollassistenter och ladugårdsförmän. I stället för att öka den då som nu rådande trängseln på lantbrukstjänstemannabanan i Sverige erhöles dessa goda platser i det estländska lantbruket och fingo samtidigt vidgad erfarenhet och fackkunskap. De bidrogo också till att inom sitt nya verksamhetsfält sprida kännedom om svenskt avelsarbete och utsädesodling samt om svenska maskiner. Avsättningen av svenska avelsdjur till Estland främjades helt visst också dels genom studieresor, som estländska jordbrukare under Ells ledning företog till Sverige, dels genom Ells energiska och framgångsrika kamp för att få den svenska foderenheten — i stället för det i Tyskland använda stärkelsevärdet — tillämpad vid foderberäkningar i den estländska ladugårdsskötseln. Tack vare gedigna kunskaper och levande intresse för uppgiften var konsulent Ell ett utmärkt föredöme för sina medhjälpare och ingav respekt för svenskt arbete. Det torde ej ligga någon överdrift i påståendet, att Ells insatser i Estland varit banbrytande för de under denna tid nyknutna och sedermera ständigt ökade förbindelserna mellan Sverige och Estland.

Eric Ells konsulentverksamhet i Kronobergs län kännetecknades också av kunnighet, rikedom på goda uppslag och en aldrig svikande plikttröhet. Då Ell till följd av en utomlands bedriven verksamhet, vilken varit till obestridligt gagn för Sverige, blev ur stånd att i hemlandet samla det antal tjänsteår, som kräves för full pension åt hans efterlevande, synes det rimligt och rättvist, att bidrag av statsmedel lämnas till utfyllnad av pensionen.

Av här anförda skäl få vi hemställa,

att riksdagen måtte bevilja konsulenten Eric Adam Faith-Ells änka Hedvig Helene Marie Faith-Ell tilläggspension från den 1 juli 1938 med det belopp, vartill pensionen skolat uppgå, därest konsulenten Ells tjänstgöring dels som konsulent i Kronobergs län under åren 1907—1909, dels ock som husdjurs- och mejerikonsulent i Estland under åren 1909—1919 inräknades i de tjänsteår, efter vilka pensionen skall beräknas.

Stockholm den 19 januari 1938.

Ivar Ekströmer.

M. Svensson.